

skal gøre overfor det, der er almindeligt i alle Samfundsklasser.

Maaske har jeg brugt stærke Ord om, at Landoverskatteraadet forhøjer en Gaardmands Formue med 300 Kr. Men jeg vil spørge hver eneste, der har Begreb om Landbrug, om han tror, at nogen virkelig med Rette kan forhøje en Gaardmands Formueansættelse med 300 Kr. Det vil altid her dreje sig om et Skøn, hvad Inventar og alt, hvad han har, skal sættes til.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Drachmann har Ordet for en kort Bemærkning.

Drachmann: Jeg skal ikke blande mig i Detaillerne i denne interessante Skatte-debat, men jeg synes, der er visse Hovedsummer, som man kunde have Lov at drage frem i denne Forbindelse. Det er de samlede Skatteydelse for de forskellige Hovederhverv, som er opgjort i det nylig udkomne Hæfte af Statistiske Efterretninger. Her-efter viser det sig, at Landbruget, vort saakaldte bærende Erhverv, har i alt 300 000 Skatteydere med en Gennemsnitsindkomst af 2 604 Kr., medens Haandværk og Industri har lige saa mange Skatteydere, 300 000, med en Gennemsnitsindtægt af 3 544 Kr., og Handelen har 108 000 Skatteydere med en gennemsnitlig Indtægt af 4 557 Kr. Af disse Tal vil det i alt Fald fremgaa, at det for Staten er af Interesse, at det ikke blot er Landbruget her til Lands, der flourer.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning. Jeg henstillter, at denne Serie korte Bemærkninger dermed ophører.

Vilhelm Rasmussen: Ærede Medlemmer af Venstre gør stadig deres korte Bemærkninger tyndere og tyndere. Jeg ved ikke, hvor langt de skal ned, inden de indser det haabløse deri... (*Pinholt:* Det kommer an paa de Øjne, der ser) ... Jeg personlig ser med skarpe Øjne paa det ærede Medlems Bemærkninger. Jeg personlig har ikke med et eneste Ord sagt, at Gaardmandsstanden efter min Opfattelse danner en Undtagelse. Nej, jeg har den Opfattelse, at alle Samfundsklasser er tilbøjelige til at slippe saa billigt fra det som muligt, og denne Opfattelse har været tilgrundliggende for Lovgivningsmagten, idet den overfor visse Samfundsklasser har

truffet særlige Bestemmelser for at sikre sig, at de ikke skal falde for Fristelsen. Men lignende Bestemmelser har Lovgivningsmagten ikke truffet overfor Landbruget; derfor er det muligt, at man der i større Grad falder for Fristelsen end i andre Erhverv. At Hr. Im. Bang maa mene noget i den Retning — men nu er det altsaa Hr. Bang og ikke mig —, fremgaar af hans almene Udtalelser, at til Trods for en betydelig Stigning har Landmændenes Indkomstansættelser været for lave. Det er ingenlunde een Landmand, paa samme Maade som der er nævnt en Lærer, det drejer sig om. Nej, der har været foretaget en Undersøgelse omfattende godt Tusinde, og af dem, siger han, har ca. $\frac{3}{4}$ opgivet Formuen for lavt. Dette vil med andre Ord sige — jeg ser ikke rettere —, at det i Moralens Navn for at hjælpe os til at gøre i denne Sag, hvad der er det rigtige, og for at styrke, hvor der maaske kunde være nogen Svaghed, vil være rigtigt at faa en lignende Sikkerhedsbestemmelse over hele Linien, som man har for visse Erhverv, saaledes at der er Lighed for Loven i denne Henseende.

Niels Frederiksen: Paa de sønderjydske Husmænds sidste Aarsmøde blev der vedtaget en Udtalelse, som bl. a. indeholdt Kravet om, at Loven om Indførelse af den danske Kirkelovgivning i de sønderjydske Landsdele maatte blive ændret saaledes, at Bestemmelserne vedrørende Præstegaardsjordernes Anvendelse derved blev bragt ind under de samme Vilkaar og Forhold som i det øvrige Land. Denne Udtalelse giver mig Anledning til at rette en Forespørgsel til den højtærede Kirke-minister om, hvorvidt Ministeren vil efterkomme de i Udtalelsen fremsatte Krav, og om Ministeriet vil fremsætte Forslag til Ændring i den nævnte Lov, saaledes at et rimeligt Forhold paa dette Omraade kan opnaas ogsaa i Sønderjylland. Jeg ved, at en stor Del af Befolkningen der følger denne Sag med Interesse, at de, der har Interesse i Udstykningen og den Lovgivning, der paa dette Omraade gennemføres, følger denne Sag med Opmærksomhed. For Sagens Skyld vilde det glæde mig, om Ministeriet vilde ændre den af mig anførte Lov, som synes mig at indeholde saa mange Selvmodsigelser, at der næsten ikke kan administreres efter et ensartet Princip, der er nogenlunde holdbart.

Jeg vil gerne anføre nogle af disse Selvmodsigelser. En af dem bestaar i, at Loven gennemføres ud fra den Grundbe-